

ROSA CRUX

FILOSOFIAA - MYSTIIKKA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

NRO 2, JOULUKUU 2008, 11 VUOSIKERTA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

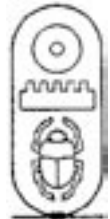
Ruusuristiläisyyden historiaa	4
Saakoon muut kunnian osakseen	20
Miten voit välttää masennuksen	22
Kokemusten arvo	28

© Copyright 2008
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kanta, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Joulukuu 2008

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Joulukuu

Minulle näytettiin suuri valopallo. Siitä säteili kirkkaita valonsäteitä, jotka palatessaan siihen olivat himmeitä säteitä. Kuulin sanat:

Kun olet tehnyt kierroksen, palaat Minuun, kaiken elämän lähteeseen, ja olet yhtä Minun kanssani niin kuin alussakin.

Eileen Caddy - Ovi sisimpään

Ruusuristiläisyyden historiaa

*Osa I: Egypti ja alkuperäinen perinne;
Hermeksen muodonmuutos
Christian Rebisse F.R.C.*

Ruusuristiläisyyden alkuperää kysellään usein. Tutkijoiden historiallisen määritelmän mukaan sen alkuperä on 1600-luvulla. Uskomme kuitenkin sen perinteiden tulevan paljon kauempaa. Näin ainakin saksalainen alkemisti Michael Maier ajatteli. Teoksessaan *Silentium Post Cla-*

mores (1617) hän kuvasi ruusuristiperinteen tulleen egyptiläisiltä, brahmaaneilta, Eleusiin ja Samothraken mysteereistä, persialaisten maageilta, pythagoralaisilta ja arabeilta. Joitakin vuosia *Fama Fraternitatis-* (1614) ja *Confessio Frateritatis-* (1615) kirjoitusten julkaisun jälkeen Irenaeus Agnostus kertoi teoksessaan *The Shield of Truth* (1618), että Aadam oli ensimmäinen Veljeskunnan edustaja. Ruusuristimanifesti viittasi samaan lähteeseen: “Filosofiamme ei ole sinänsä mitään uutta, se vahvistaa sen mitä Aadam peri syntiinlankeemuksen

jälkeen, ja mitä Mooses ja Salomo harjoittivat”.

Alkuperäinen traditio

Ruusuristiperinnettä käsiteltäessä oli syytä ottaa huomioon egyptiläiset, persialaiset, kreikkalaiset viisaat ja arabit, koska heidän keskuudessaan oli tietty, jo ennen ruusuristiläisyyden syntyä laajalle levinnyt perinne. Tämä alkuperäinen traditio, perinne esiintyi ensimmäisen kerran renessanssin aikana ja erityisesti sen jälkeen kun Corpus Hermeticum-tekstit löydettiin uudestaan. Tämä teos sisältää mystisiä tekstejä, jotka on liitetty egyptiläiseen pappiin, Hermes Trimegestokseen. Alkuperäisen tradition kehtona oli Egypti ja Hermes Trimegestoksen egyptiläisyys vahvisti tätä käsitystä.

Tarkoituksemme ei ole tässä täydellisesti kuvata egyptiläistä esoteriaa, vaan pikemminkin tämän perin-

teen leviämistä. Egyptin länsimaihin yhdistävä tie on pitkä ja luonteeltaan hyvin vaihteleva, joten emme käsittele sitä seikkaperäisesti. Tietyt esiin tulevat yksityiskohdat auttavat meitä kuitenkin ymmärtämään ruusuristiperinnettä. Voidaksemme laajentaa ymmärrystämme on tarpeen seurata luotettavaa opasta, joista antiikin kirjoitusten Hermes osoittautuu tunnetuimmaksi. Hermekseen liittyvät myytit ja hänen henkilöhistoriansa sisältävät paljon tarkoituksemme soveltuvaa tietoa.

Antiikin ajoista lähtien egyptiläinen kulttuuri on ollut ihailun kohteena. Sen yliopistoina ja luostareina toimivat mysteerikoulut olivat viisauden vartijoita. Nämä koulut kukoistivat Akhenatonin (1353-1336 eKr.) hallituskautena, erityisesti hänen luomansa yksijumalaisuusopin jälkeen. Egyptin uskonto on erityisen kiinnostava mysteerikulttien

vuoksi. Egyptiläisessä jumalmaailmassa Thot, ibispäinen jumala oli erityisen maineikas. Jumalallisen tribunaalin (tuomioistuimen) kirjuriina Thotia pidettiin kirjoitustaidon keksijänä sekä astronomian, lääketieteen ja magiikan jumalana. Hän oli Ran yöpuolen valo ja mysteerioipas. Hän oli Maatin, oikeudenmukaisuuden ja totuuden jumalattaren puoliso. Näiden ominaisuuksiensa vuoksi Thot oli Egyptin mysteerien symboli ja ehkä juuritästä syystä Thot oli kokeva monia mielenkiintoisia muodonmuutoksia vuosisatojen kuluessa.

Kreikkalaiset ja Egypti

Herodotoksen mukaan kreikkalaisten mysteerien taustalla oli Egypti, koska antiikin Kreikan suuret viisaat saivat tietoa egyptiläisiltä opettajiltaan. Monet heistä olivat vihkiytyneet Egyptin mysteerihin ja tätä kautta tieto vietiin kreikkalaiseen maailmaan. Ensimmäinen seitsemästä

suuresta viisaasta, Thales Miletoslainen (624-548 eKr.) opiskeli egyptiläisten pappien ohjauksessa ja mittasi pyramidit Solonin avulla. Plutarkhos selitti, että Thales toi egyptiläisen geometrian Kreikkaan. Solon (noin 640-558 eKr.) oli monilla matkoilla Egyptissä ja keskusteli filosofiasta pappien kanssa. Juuri hän vei tarun Atlantiksesta Kreikkaan ja Platon kertoi siitä Timaios- ja Kritias-dialogeissaan. Thales kehotti Pythagorasta matkustamaan Egyptiin. Iamblichosin mukaan Pythagoras opiskeli Egyptin tempeleissä kahdenkymmenkahden vuoden ajan. Kun Pythagoras lähti Egyptistä, hän asettui asumaan Italiaan, perusti Krotoniin koulun ja opetti egyptiläisisten mysteerikoulujen tapaan. Apollonios Rhodiosin mukaan nimenomaan Hermes, poikansa Aithalidesin kautta, oli Pythagoraan esi-isä.

Diodorus Siculuksen mu-

kaan Orfeus matkusti Egyptiin, jossa hänet vihittiin Osiriksen mysteereihin. Palattuaan kotimaahansa noin 500-luvulla eKr. hän laati uusia rituaaleja, orfisia mysteerejä. Plutarkhos huomautti, että orfiset ja dionyysiset (Bacchuksen) mysteerit itse asiassa olivat egyptiläistä ja pythagoralaista alkuperää. Diodorus Siculus kertoi ateenalaisten Eleusiin riittien muistuttavan egyptiläisiä. Viidennellä vuosisadalla eKr. Herodotos kävi Egyptissä. Kirjoituksissaan hän kuvaa Saisissa vietettyjä Osiriksen mysteerejä. Kreikkalainen filosofi ja atomin keksijä, Demokritos Abderalainen (noin 460-370 eKr.) inimitettiin hänen kanssaan Egyptissä ja faraon geometrikot opettivat häntä. Platon (427?-347 eKr.) oli kolme vuotta Egyptissä ja sai myös vihkimyksen papeilta. Yksi hänen oppilaistaan, matemaatikko ja geometrikko Eudoxos

Knidoslainen (noin 405-355 eKr.) teki myös matkan Niilin maahan. Siellä hänet inimitettiin sekä tieteellisellä että henkiselä tasolla. Strabon (64/63 eKr.-25 jKr.) matkusti Egyptiin ja oli egyptiläisten pappien luona kolmetoista vuotta.

Thot-Hermes

Kreikkalaiset omaksuivat vähitellen Egyptin kuuluisimmat sankarit ja jumalat. Toisella vuosisadalla eKr. kreikkalaiset alkoivat uskoa Hermeksen, Zeun ja nymfi Maian pojan polveutuvan Thotista. Agathos Daimon oli egyptiläisen jumalan poika, joka vuorostaan sai Hermesnimisen pojan. Häntä alettiin kutsua Trismegistos-nimellä, mikä tarkoittaa "kolmesti suuri". Hermes on toiseen maailmaan matkaajien opas. Zeus antoi hänelle siivekkäät sandaalit, joiden avulla hän kulki tuulen nopeudella. Ennen pitkää alettiin Thotia ja Hermestä pitää yhtenä ja samana henkilönä.

Aleksandria

Aleksanteri Suuri valloitti Egyptin vuonna 333 eKr., mikä nopeutti kreikkalaisten liittymistä egyptiläiseen kulttuuriin. Toiminnan keskuksesi muotoutui Aleksandrian kaupunki. Se perustettiin vuonna 331 eKr. paikalle, jossa Niilin vedet laskevat Välimereseen. Se oli egyptiläisen, juutalaisen, kreikkalaisen ja kristillisen kulttuurin keskus- ja läpikulkupaikka. Se oli satoja vuosia itäisen Välimeren alueen älyllinen keskus. Terapeuttisia, gnostisia ja muita mystisiä liikkeitä kehittyi ympäri kaupunkia. Aleksandrian kirjastossa oli 50 000 nidosta, joissa oli tuon aikakauden kaikki tieto.

Aleksandria oli myös kreikkalaisegyptiläisen alkemian kukoistava sulatusuuni.

Aleksandriassa syntyi uutta alkemistista tiedettä, jonka aineksina käytettiin vanhoja egyptiläisiä menetelmiä ja kreikkalaista ajattelua. Se tarjosi todellista, uskonnon otteesta vapaata yleiskoulutusta. Aleksandrialaiset alkemistit pitivät tämän taidon perustajana Hermes Trismegistosta, josta tuli antiikin perinteen eteenpäin viejä. On syytä muistaa, että Kiinassa ja Intiassa jo tuolloin harjoitettiin alkemiaa. Aleksandrialaista alkemistia Bolos Mendesläistä (100 eKr.) on usein pidetty kreik-

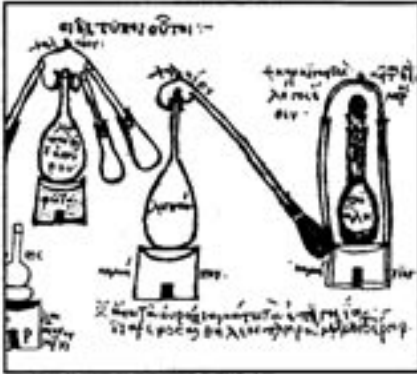
Aleksandrian satama. G. Ebers, 1885.

kalaisegyptiläisen alkemian perustajana.

Aleksandriasta tuli vuonna 30 eKr. Egyptissä sijaitsevan roomalaisen provinssin pääkaupunki. Roomalaiset liittivät kreikkalaisegyptiläisen Hermeksen Merkuriukseen, joka oli roomalaisten kaupan ja matkustajien jumala. Merkurius-Hermes oli jumalien sanansaattaja, sielujen saattaja eli opas. Rooma omaksui nopeasti Egyptin ja sen kulttuurin. Plutarkhos, keisari Trajanuksen ystävä ja Delfin pappiskollegion jäsen sekä ylipappi, kävi myöskin etsimässä tietoa Niilin rannoilta. Hänet vihki Klea, Isiksen ja Osiriksen papitar. Isistä ja Osirista käsittelevässä kirjassaan Plutarkhos puhuu "Hermeksen kirjoista" ja painotti egyptiläisen astrologian merkitystä. Hän mainitsi myös, että monien arvovaltaisten henkilöiden mukaan Isis oli Hermeksen tytär.

Corpus Hermeticum

Kolmesataa vuotta ennen kristillistä aikaa alkoi ilmaantua Hermetica-tekstejä, joiden kirjoittajana pidetään Hermes Trismegistosta. Monet näistä teksteistä syntyivät ensimmäisellä vuosisadalla eKr. ja Niilin laaksossa näiden kirjoittamista jatkettiin aina kolmannelle vuosisadalle jKr. Vaikka ne on kirjoitettu kreikaksi, niissä selvästi näkyy viitteitä egyptiläisestä esoteriasta. Kreikkalainen kirkkoisä Klemens Aleksandrialainen (n.150?- 220? jKr.) mainitsi egyptiläisten kantavan seremonioissaan mukanaan neljääkymmentäkahta Hermeksen kirjaa. Iamblichos kertoi Hermes-kirjoja olleen 20 000 ja Seleukos ja Manetho noin 36 525. Kuuluisimmat näistä kirjoitettiin ensimmäisen ja kolmannen vuosisadan välillä ja ne kuuluvat seitsemäntoista traktaatin muodostamaan Corpus Hermeticum-kokoelmaan. Sisällöllisesti ne ovat

Sulatuksessa käytettäviä tislauksastioita ja juotinkolveja. M. Berthelot: Collection des anciens alchimistes grecs.

pääasiassa Hermeksen ja hänen poikansa Thotin ja Asklepioksen välisiä keskusteluja.

Ensimmäinen näistä kirjoituksista, Poimandres, käsittelee maailman luomisesta. Asklepios on tärkeä egyptiläisten uskontoa ja maagisia riittejä käsittelevä teksti. Näiden riittien avulla he pyrkivät vetämään puoleensa kosmisiä voimia elävöittämään jumalpatsaita. Stobaioksen kirjoittama katkelma sisältyy kolmantena ryhmänä

Hermeticaan. Se koostuu kolmestakymmenestäyhdeksästä kirjoituksesta ja käsittelee Isiksen ja Horuksen välisiä, maailman luomista ja sielujen alkuperää käsitteleviä keskusteluja. Niitä pidetään Hermes Trismegistoksen teksteinä ja käännettä egyptin kielestä. Itse asiassa niihin sisältyy hyvin vähän luotettavaa egyptiläistä aineistoa. Niitä voidaan luonnehtia kreikkalaisen filosofian tyylliseksi. Lisäksi niissä on myös juutalaisia ja zoroasterilaisia piirteitä. Ne eivät ole kokonaisuudeltaan yhtenäisiä ja opillisesti niissä on vastakohtaisuuksia. Käsittelemme kirjoituksia myöhemmin.

Pax Romana

Välimeren ympärillä vallitsi Pax Romana eli "roomalainen rauha" vuodesta 27 eKr. aina vuoteen 180 jKr. Tuolloin alettiin kiinnostua hindujen, persialaisten, kaldealaisten ja ennen kaikkea Egyptin menneiden vuosisa-

tojen kulttuureista. Rikkaat roomalaiset olivat kiinnostuneita egyptiläisistä temppeleistä ja faraoiden maasta. Latalainen kirjailija Apuleius matkusti Egyptiin, jonka mysteerejä hän kuvasi kirjassaan Kultainen aasi (suom.) hyvin värikkästi.

Alkemian ohella magia ja astrologia saavuttivat tärkeän aseman. Aleksandriassa asuva kreikkalainen Klauudios Ptolemaios kirjoitti Tetrabibloksen, johon hän taltioi egyptiläisestä ja kaldealaisesta astrologiasta vaikutteita saaneen kreikkalaisen astrologian kaikki periaatteet: merkit, huoneet, aspektit ja elementit. Ptolemaios oli sekä astrologi että astronomi, joka loi tieteessä aina 1600-luvulle saakka voimassa olleet maakeskeisyys- ja episykliteoriat. Ptolemaios toi kreikkalaisen astronomisen tieteen länsimaihin. Klemens Aleksandrialainen kuvasi Stromateis-teoksessaan oman aikansa egypti-

läisiä astrologeja, joiden piti aina olla valmiita esittämään Hermeksen neljää astrologista kirjaa.

Olympidoros (5. tai 6. vuosisata) piti alkemiaa egyptiläisten pappien hallitsemana taitona. Toiselta vuosisadalta olevissa papyruksissa kuvataan metallien valmistustaitoja (metallurgia) ja niihin liittyviä maagisia kaavoja. Zosimos muutti kolmannella vuosisadalla Panopoliksesta Aleksandriaan ja ryhtyi työskentelemään alkemian parissa. Ensimmäisenä tunnettuna alkemiakirjailijana hän sovelsi omia alkemistisiä käsityksiään ja symboliikkaansa. Zosimon alkemistit kirjoitukset eivät koskeneet pelkästään laboratoriotyöskentelyä, sillä niissä puhutaan myös sielun transformaatiosta ja mystisestä etsinnästä. Alkemia saavutti niin laajan suosion kolmannella vuosisadalla, että keisari Diokletianus huolestui kalliiden metallien arvon

heikentymisestä. Hän kielsi alkemian harjoittamisen ja sitä käsittelevät kirjoitukset määrättiin poltettaviksi roviolla.

Uusplatonismi

Uusplatonilaiset olivat hyvin kiinnostuneita Egyptistä. Kaldealaisiin, egyptiläisiin ja syyralaisiin riitteihin vihkiytynyt Iamblichos (n. 240-325) on arvoituksellinen ihminen. Hän oli uusplatonilaisen koulun johtaja, "jumalainen Iamblichos", johon liitettiin yliluonnollisia voimia. Hänestä kerrottiin, että rukouksen aikana hänen kehonsa saattoi nousta kymmenen kyynärän (n. viisi metriä) korkeuteen ja hänen ihonsa ja vaatteensa kylpivät kultaisessa valossa. Hänen kirjoituksissaan oli Egyptillä erityinen sijansa. Sen mysteerejä käsittelevässä De Mysteriisteoksessaan Iamblichos esitti itsensä Abammonin hahmossa, joka oli egyptiläisen papistohierarkian mestari ja hermeettisen opin

tulkitsija. Hän suosi myöskin teurgiaa (henkien manausta) ja egyptiläistä ennustustaitoa. Hieman myöhemmin toinen uusplatonilainen ja teurgian kannattaja Proklos (412-485) uskoi kuuluvansa "Hermeksen ketjuun". Hän vaikutti suufilaisuuteen ja kristillisiin ajattelijoihin, kuten Johannes Scotus Erigenaan, mestari Eckehartiin ja moniin muihin.

Egyptin vaikutus heikentyi vähitellen alati voimistuvan kristillisen uskonnon myötä. Aleksandriassa syntyi monia mellakoita tämän Konstantinuksen valtiouskonnoksi julistaman kristinuskon alkuvaiheissa. Kolmannella vuosisadalla egyptiläiset luopuivat hieroglyfeistään ja alkoivat käyttää koptilaista kirjaimistoa. Koptit vuorostaan sovelsivat faraoiden salaista tietoa kristinuskoon. Pian keisari Theodosius kielsi käyttämästä muita kuin kristillisiä kultteja, mikä merkitsi Egyptin papiston

ja heidän seremonioidensa loppua.

Kristityt ja Hermes

Kirkkoisien mielestä oli tarpeellista tutustua mytologiaan evankeliumien alkuperän selvittämiseksi. He suosivat Hermes Trismegistosta. Lactantius (250-325) kirjoitti teoksessaan *Divinae Institutiones*, että kristilliset totuudet oli muotoitu ennen kristinuskon syntyä *Corpus Hermeticumissa*. Kuuluisa kirkkoisä Augustinus (354-430) piti teoksessaan Jumalan valtio (suom) *Hermestä Jumalasta* syntyneenä. Hän oli lukenut Asklepios-teoksen madauralaisen Apuleiuksen käännöksenä. Vaikka hän ihailikin Hermes Trismegistosta, hän torjui hänen magiansa. Klemens Aleksandrialainen vertasi mielellään Hermes-Logosta Kristus-Logokseen.

Keisari Julianus Apostata (361-363) pyrki palauttamaan vanhat kultit ja mys-

teerit. Hän ryhtyi vastatoimenpiteisiin kristittyjä kohtaan ja palautti pakanuuden. Uusplatonismin ihailijana hän ylisti antiikin teurgiaa. Tilanne loppui kuitenkin lyhyeen ja vuonna 387 kristitty patriarkka Theofilos pani toimeen Egyptin temppelien hävityksen. Ne oli tarkoitus muuttaa kristilliseen käyttöön. Yksi egyptiläinen temppeli jatkoi toimintaa Filen (Philae) saarella. Se suljettiin vasta vuonna 551 keisari Justinianuksen käskystä. On syytä huomata, että egyptiläiset temppelit jatkoivat toimintaansa ensimmäisen ja kuudennen vuosisadan välillä eli Hermetican muokkaamisen ajan. Egyptin uskonnon tulevaisuutta käsittelevät tekstit vaikuttavat pessimistisiltä ja siksi niiden kirjoittajien on arveltu olleen egyptiläistä papistoa. Hermeticaan sisältyy katkelmia egyptiläisestä viisaudesta, mikä kuitenkin on epäsuorasti ja hellenistisen vaikutuksen alaisena

ilmaistua.

Aleksandriasta egyptiläiset opit siirtyivät kreikkalaiseen ja roomalaiseen maailmaan. Aleksandriassa antiikin perinne muotoiltiin alkemiaksi, astrologiaksi ja magiaksi. Arabien vuoro oli kantaa soihtua eteenpäin kuudennelta vuosisadalta lähtien, johon mennessä Aleksandria oli jo luovuttanut tietonsa läntiselle maailmalle.

Saabalaiset

Arabit valloittivat Aleksandrian vuonna 642, mikä merkitsi tämän kaupungin suuruusajan loppua. Arabit eivät törmänneet ensimmäistä kertaa esoteriaan kaupungin valloittamisen jälkeen. He olivat tunteneet Hermeksen jo paljoa aiemmin. Tästä ovat esimerkkinä saabalaiset, jotka olivat myyttisen kuningaskunnan Saaban asukkaita. Saaban ajateltiin olleen maallisen paratiisin. Antiikin aikaan siitä käytettiin nimeä Arabia Felix

(Onnellinen Arabia) ja sitä pidettiin feeniksin maana. Raamatun mukaan Saaban kuningatar kävi Salomonin luona. Maan sijaintia ei ole tarkemmin kuvattu, mutta Koraanin mukaan kyse on Etelä-Arabiasta, nykyisen ajan Jemenistä. Vuosisatoja myöhemmin kerrottiin, että isä C.R.C. (Fama Fraternalitatis) oli käynyt siellä kokoomassa tuossa maassa säilynyttä ihmeellistä tietoa.

Saaban asukkaat olivat eteviä astrologeja ja Maimonidesin mukaan astrologia oli heidän keskuudessaan tärkeässä asemassa. Perimätiedon mukaan Jeesusta Kristusta tervehtimään tulleet tietäjät olivat tästä legendaarisesta maasta. Saabalaisilla oli hermeettisiä alkemistisia kirjoituksia ja Corpus Hermeticum. Näiden avulla he toivat tietoa islamiin, vaikka he itse elivät lujemmin sitoutumatta tähän uskontoon. Saabalaiset väittivät omaavansa alkuperäis-

oikeuden Hermekseen, jolle he omistivat erityiskultteja. Heillä oli joitakin kirjoja, joiden sisällön he väittivät olevan Hermekseltä, kuten Risalat fi`nnafs (Kirjoituksia sielusta) ja Hermeksen liturgisia säännöstöjä käsittelevä kirjoitus, joka oli Thabit ibn Quarrahin laatima. Hän oli kuuluisa saabalainen ja eli Bagdadissa (noin 836-901).

Idris-Hermes

Islam syntyi seitsemännellä vuosisadalla. Vaikka Koraanissa ei viitata Hermekseen, varhaisvuosisatojen Koraanista on tunnistettu profeetta Idris sekä Hermes että Enok. Tämä viittaus liitti islamin kreikkalaisegyptiläiseen perinteeseen. Islamissa Idris-Hermes kuvataan sekä profeettana että ylimaallisena henkilönä. Häntä verrataan toisinaan Khidriin, mystiseen välittäjään ja viisaaseen, joka initioi Mooseksen ja jolla on tärkeä tehtävä suufilaisuudessa henkilökohtaisena oppaana.

Abu-Ma'shar, persialainen astrologi kahdeksansataaluvulta, tunnettiin Euroopassa nimellä Albumazar, kirjoitti selvityksen Hermeksen sukutaulusta. Tällä tekstillä oli suunnaton vaikutus islamilaiseen maailmaan. Siinä oli kolme toisiaan seuraavaa Hermestä. Ensimmäinen Hermes Major eli ennen vedenpaisumusta. Thotiin samastettuna hänen kerrotaan vaikuttaneen ihmiskunnan kulttuuriin, koska hän antoi rakentaa pyramideja ja suunnitteli pyhät hieroglyfit tulevia sukupolvia varten. Toinen Hermes eli Babylo-niassa vedenpaisumuksen jälkeen. Hän oli mestari lääketieteessä, filosofiassa ja matematiikassa. Hän initioi Pythagoraan. Kolmannen Hermeksen kerrotaan jatkaneen edeltäjiensä työtä kulttuurin kehittäjänä. Okkultististen tieteiden mestarina hän antoi ihmiskunnalle alkemian.

Smaragditaulu

Samaan aikakauteen liittyy Smaragditauluteksti. Tekstiä pidetään Tyanasta kotoisin olleen Apollonioksen kirjoittamana. Hän oli ensimmäisellä vuosisadalla elänyt filosofi ja taumaturgi (ihmeidentekijä). Vanhin tunnettu teksti on arabiankielinen viisisataaluvulta ja meidän käsiimme tullut versio on Sagiyusin käännös. Hän oli nabluslainen kristitty pappi. Teksti on Balinuksen kirjassa *The Secret Book of Creation* (Apolloniosin arabiankielinen käännös). Kirjassa Apollonios kertoo Hermeksen hautakammion löydöstä. Hän väittää löytäneensä sieltä valtaistuimella istuvan vanhan miehen, jolla oli kädessä smaragdinväriinen taulu, johon oli kirjoitettu kuuluisa smaragditauluteksti. Hänen edessään oli kirja, jossa oli selitetty kaikkien luotujen salaisuudet ja tiedot kaikkien asioiden syistä. Tämä kertomus tulee esiin paljon myöhemmin Fama Fraternitiksessa.

Arabialainen alkemia

Arabien välittäjärooli alkemian alalla on tunnettu länsimaissa. Arabeilta on saatu lisäksi aiheeseen liittyvää sanastoa (al kemia, kemia, ala tanur, athanor jne.). Islamin rooli ei ole kuitenkaan rajoittunut pelkkään tiedon välittämiseen. Kuten Pierre Lory korostaa kirjoituksessaan *Alchemie et Mystique en Terre d' Islam* (Alkemia ja mystiikka islamilaisessa maailmassa) arabit antoivat sille kaikkialla sovellettavan muodon. Heidän alkemiansa ei ollut pelkästään laboratoriotaitoa, sen tarkoituksena oli myös paljastaa luomisen salaisia lakeja ja sillä oli lisäksi mystistä ja filosofista ulottuvuutta. Vaikka arabialainen alkemia muistutti olevansa alkuperältään egyptiläistä, sitä alettiin soveltaa arabien valloitettua Egyptin vuonna 639. Se omaksui kreikkalaista alkemiaa syyrialalaisten kautta, mutta heidän ensimmäiset mestarinsa tässä taidossa

olivat persialaisia, joiden perintönä oli Mesopotamian esoteerinen perinne.

Ensimmäinen tunnettu arabialainen alkemisti oli umayyadiprinssi Khalid ibn Yazid (?-704), jota opetti aleksandrialainen kristitty Morienus. Ennen pitkää alkemia levisi islamilaiseen maailmaan ja kreikkalaisia kirjoituksia käännettiin nopeasti arabian kielelle. Kuuluisin arabialkemisti oli Jabir ibn Hayyan (kuoli n. 815), jonka läntinen maailma tunsi nimellä Geber. Hän vei Suuren Työn peruskäsitteitä eteenpäin. Hänen katsoimuksensa ilmensivät suuren luokan henkistä alkemiaa. Häntä on kiittäminen lukuisista alkemiaa koskevista keksinnöistä. Jabirian Corpus-artikkelikokoelman sanotaan sisältävän enemmän kuin 3000 kirjoitusta, joista useimmat ovat apokryfisiä. Ne syntyivät luultavasti häntä ympäröivän koulukunnan piirissä. Arabialaiseen al-

kemiaan kuului monia mestareita, joista mainitsemme vain muutaman: abu-Bakr Muhammad ibn-Zakariya', josta käytetään myös nimeä ar-Razi tai Rhazes (850-923), Muhammad ibn-Umail al-Tamimi (Zadith vanhempi), ibn Umayl (10. vuosisata), abd Allah al-Jal-daki (14.vuosisata). Ennen pitkää heidän kirjoituksensa saapuivat Espanjan kautta Eurooppaan ja vaikuttivat latinankieliseen läntiseen maailmaan.

Magiaa ja astrologiaa

Magia liittyi keskeisesti arabialaiseen henkisytyteen. Islam käytti maagisia merkkejä kuten heprealainen kabbalakin päästäkseen selville Koraanin salaisuuksista. Arabialainen magia käsitti monia aloja: astrologiaa, lääketiedettä, taikakaluja jne. Astrologia kuului läheisesti islamilaiseen maailmaan. Vaikka sitä pidettiin pakanallisen alkuperänsä vuoksi epäillyttävänä, se

kehittyi voimakkaasti kahdeksannelta vuosisadalta lähtien kun Ptolemaoksen Tetrabiblos käännettiin arabian kielelle. Al-Mansurin, toisen abbassidikalifin (754-775) aikana astrologia sai vaikutteita kreikkalaisilta, hinduilta, syyrilaisilta kristityiltä, juutalaisaramealaisilta ja epäilemättä myös esseelaisilta. Ylipäätään eri esoteerisilla opeilla oli tärkeä tehtävä islamin piirissä, etenkin shiittien keskuudessa Henri Corbinin mukaan. On helppoa ymmärtää, miksi kerrotaan, että isä C.R.C. matkusti arabimaihin kootakseen Ruusuristiveljeskunnan suunnitteluun tarvittavat tärkeimmät elementit.

Idän teosofia

Yhdeksännen vuosisadan tienoilla ibn-Wahshiya esitelti okkultistisia aakkostoja käsittelevässä kirjoituksessaan monia Hermekseen liittyneitä salaisia kirjaimistoja. Hän viittasi myös Hermeksestä polveutuneisiin

egyptiläisten pappien neljään luokkaan. Kolmannen luokkaan kuuluneista, millä tarkoitettiin Hermes Trismegistoksen sisaren lapsia, hän käytti nimitystä Ishraqiyun (idästä). Joitakin vuosia myöhemmin elvytti eräs Persian suurimmista islamilaisista mystikoista Sohrevardi (?-1191) ilmaisun "Ishraqiyun" kuvatakseen sillä idän mestareita, jotka olivat kokeneet illuminaation. Itämaista viisautta käsittelevässä kirjassaan hän kuvaa aiemmin initioituja idän teosofeja. Filosofiaa ja mystistä kokemusta ei hänen mielestään voitu erottaa toisistaan. Tämä liittyi hänen mieleensä Hermekseen, jota hän piti viisaiden esi-isänä. Hänelle viisauden filosofeja olivat Platon, Empedokles, Pythagoras, Zoroaster ja Muhammad. Sohrevardin ajattelussa on erityisen kiinnostavaa se, että hän päinvastoin kuin tähän saakka käsittelemämme kirjoittajat, ei pyrkinyt luomaan histori-

allista, ihmiskeskeistä sukulaisuutta Hermeksen ja eri perinteiden viisaiden välille, vaan kyse oli taivaallisesta vihkimyksellisestä sisäiselle kokemukselle perustuvasta sukulaisuudesta.

Hermes Trismegistoksen perintö on monimuotoinen. Sen aarteet (alkemia, magia ja astrologia) ovat traditio-naalisen esoterian olennaisia elementtejä, jotka ovat kulkeneet monien sivilisaatioiden kautta. Myöhemmät kulttuurit ovat kuitenkin aina olleet sitä mieltä, että Egypti oli kaiken perinnetiedon äiti. Keskiajalla tämä antiikin perinne siirtyi länsimaihin ja renessanssin aikana se saavutti uuden näkökannan

muotoilemalla ns. itäisen esoterian. Sen jälkeen se tuli tunnetuksi ruusuristimafestinin yhteydessä. Käsittelemme tätä vielä "Philosophia Perennis"-aiheessa, joka on seuraava tämän sarjan Ruusuristin Veljeskunnan historiaa käsittelevä artikkeli.

Philosophia perennis eli perenniaalinen filosofia on ajatus siitä, että tietyt filosofiset ajatukset toistuvat historiassa aikakaudesta ja kulttuurista riippumatta. Tämän mukaan on olemassa tiettyjä universaaleja ja ikuisia totuuksia, jotka koskevat esimerkiksi todellisuuden luonnetta, ihmisluontoa tai tietoisuutta.

Haasteet tekevät elämästä mielenkiintoisen – ja niistä selviäminen tekee elämästä merkityksellisen.

-Joshua J. Marine

Saakoon muut kunnian osakseen

Frater Gradarius

Oletko huomannut, että ihmiselle tapahtuu jostain ihmeellistä; hän rauhoittuu, kun hän ei enää vaadi itselleen kaikkea huomiota, vaan sen sijaan antaa muiden loistaa?

Meillä monella on tarve saada ylenmäärin huomiota, mikä näkyy usein keskusteluissamme. Tämä tarve on peräisin minämme egosta, joka vaatii: "Katsokaa minua, olen erityislaatuinen. Minun elämäni on paljon mielenkiintoisempaa kuin sinun." Tämä ääni tulee sisimmästämme eikä sitä tietenkään sanota ääneen. Kuitenkin tämä ääni haluaa uskotella, että "minun tekoni ovat paljoo tärkeämmät kuin sinun". Egomme haluaa tulla nähdyksi, kuulluksi, kunnioitetuksi ja kohdelluksi jonain erityisenä, usein muiden

kustannuksella. Kyse on siitä osasta meitä, joka keskeyttää, kun joku muu kertoo jotain ja joka kärsimättömästi odottaa vuoroaan, jotta voisi kääntää keskustelun ja huomion itseensä. Useimmat meistä käyttäytyvät näin ilmentäen sitä eri tavoilla, kuitenkin mitä suurimmassa määrin omaksi vahingoksemme. Jos heti tartun keskusteluun viemällä keskustelun itseeni, muiden ilo kertoo vähenee. Tällöin syntyy etäisyyttä minun ja muiden välille, mikä tapahtuu kaikkien vahingoksi.

Seuraavan kerran kun joku kertoo sinulle jotain, huomioi oma halusi ja taipumuksesi kertoa vastauksessa jotain itsestäsi.

On tietenkin epäkohteliasta keskeyttää ja toisaalta

on nautittavaa ja hyvin rauhoittavaa tuntea itsessään se hiljainen luottamus, kun voi hillitä oman huomion tarpeensa ja jakaa jonkin toisen kertojailo. Sen sijaan että heti keskeytät sanomalla “minulle tapahtui ihan sama asia” tai “arvaa, mitä tein tänään”, voit sen sijaan purra kieltäsi ja huomioida, mitä tapahtuu. Sano vain: “Olipa hauskaa kuulla siitä” tai “Kerro lisää” ja anna toisen kertomuksen jatkua. Jakaessasi olet enemmän “läsnä” ja kuuntelet tarkkaavaisemmin. Samalla tunnet, ettei tämän toisen ihmisen ja sinun välillä ole mitään kilpailua ja tilanne tuntuu hyvältä. Huomaat, että hän tällöin tuntuu olevan lev-

lisempi ja itsevarmempi sinun seurassasi. Huomaat olevasi rentoutunut, kun voit rauhassa odottaa vuoroasi.

Luonnollisesti arkielämässä on monia tilanteita, joissa ihminen voi vaihtaa kuulumisia ja kokemuksia ja saada oman osansa kunniaa ja huomiota sen sijaan, että pakonomaisesti pyrkii “varastamaan” muilta huomiota.

Onnistuessasi hallitsemaan oman huomion tarpeesi, se korvautuu sisäisellä itseluottamuksella, joka perustuu siihen tosiasiaan, että toiset saavat osakseen kunnian.

On parempi huolehtia luonteesta kuin maineesta, koska luonne on se mitä ihminen on oikeasti, kun taas maine kertoo ainoastaan sen mitä muut hänestä ajattelevat.

-John R. Wooden

Miten voit välttää masennuksen

Nobilis

Masennus määritellään lyhyesti seuraavaan tapaan: “Masennus on ihmisen kokema apeuden, melankolian, alavireisyyden ja toivottomuuden tila, johon voi liittyä myös fyysisiä oireita.” Monet meistä ovat olleet masentuneita ja monet myös kokevat juuri tällä hetkellä olevansa masentuneita.

Ruusuristiläisestä näkökulmasta katsottuna masentumisessa on kyse periaatteessa oman minämme yhteyden tilapäisestä heikentymisestä Kosmiseen nähden. Siksi emme pysty tasapainottamaan olemassaolomme positiivisia ja negatiivisia puolia keskenään. Tämä epäharmonisuus ilmenee vähentyneenä elinvoimana ja elämänlaatumme heikentymisenä. Olemme joutuneet tyytymättömyyden tai tuhoa-

vien ajatusten vangeiksi, vaikka meidän tulisi ottaa vastaan rakentavia ja tervehdyttäviä voimia. Usein taustalla on tunne elämän tarkoituksettomuudesta tai toteutumattomista toiveista. Masennuksen syynä voivat olla myös taloudelliset ongelmat, fyysinen tai mentaalinen tuska, naurunalaiseksi joutumisen tai kuoleman pelko ja monet muut seikat.

Masennus voi kestää tunteja tai päiviä. Toisinaan tilasta tulee krooninen, jolloin on haettava mielenterveydellistä apua. Olipa masennus lyhyt- tai pitkäaikaista, se heikentää ihmisen psyykkistä ja fyysistä hyvinvointia. Elinvoima heikentyy, mikä saattaa aiheuttaa fyysisiä sairauksia ja hidastaa ajattelua. Masentuneen ihmisen on vaikea tuntea iloa ja tavata

ystäviä.

Masennustaan voi parantaa vain itse masennusta tunteva ihminen. Masentuneelle voidaan antaa neuvoja, kuinka hänen pitäisi muuttua, kuitenkin muutokseen vaikuttavan ensimmäisen impulssin on tultava sisimmässämme olevasta pienestä voimasta. Kyvyttömyys suoriutua pienestäkin voimanpönistuksesta on luultavasti syynä siihen, että pysyvästi masentuneen on vaikea ottaa vastaan hoitoa, koska hän saattaa kieltäytyä kaikista avuntarjoksista psyykkisen voimattomuuden vuoksi.

Rakkaus on varma hoitomuoto

Kukaan ei voi elämässään välttää virheitä eikä pettymyksiä eivätkä pelkomekaan aina täysin häviä. Meillä on kuitenkin tahto, jonka avulla voimme kohdata pettymyksemme toivolla

ja pelkomme rakkaudella. Olipa näiden takana mitä tahansa, meillä on aina kuitenkin toivoa, kun ymmärrämme, että rakkauden avulla voitamme pelot, jopa kuolemanpelonkin. Se joka on elänyt elämänsä rakastuen kanssaihmissiään ja tällä tavoin tukenut heidän elämäänsä, hän ei pelkää kuolemaa. On hyvä myös muistaa ja ymmärtää, että monet elämämme vaikeudet ovat välttämätön ehto henkiselle kasvullemme.

Jos pidämme tämän mielessämme, voimme kehittää itsessämme sen kaltaista toivoa, joka estää masennuksen sumua kieltoutumasta ympärillemme, silloinkin kun suunnitelmamme näyttävät virheellisiltä ja ihmisiä tuntuu olevan vaikea kohdata tai he suorastaan ovat esteenä. Jatkuvan rakkaudellisen asenteen harjoittaminen estää meihin kohdistuvan negatiivisuuden hyökkäyk-

set. Mutta meidän täytyy ymmärtää tämä jo ennen joutumistamme syvän masennuksen valtaan, "epätoivon suohon".

Masennus on pohjimmiltaan seurausta minän kahden polariteetin, vitaalin elämänvoiman positiivisen polariteetin ja henkivoiman negatiivisen polariteetin välisestä epätasapainosta. Koska meditaatio luonnollisella tavalla palauttaa tämän tasapainon, voimme auttaa itseämme siten, että joka päivä meditaatiossa harmonisoimme sydämemme ja mieleemme Kosmiseen eli Universaaliseen

Mieleen. Voimme käyttää Ruusuristin Veljeskunnan meditaatiomenetelmää, joka saattaa meidät Kosmisen kanssa todelliseen mystiseen yhteyteen. Kun olemme oppineet harmonisoimaan minämme positiiviset ja negatiiviset puolet, meidän on helpompaa vapautua mielen voimattomuuden masennustilasta.

Jos säteilemme harmoniaa koko olemuksellamme, toiset tulevat luoksemme omine tarpeineen. Todellisessa ruusuristiläisessä hengesssä, voimme auttaa itseämme auttamalla muita.

Kuinka kauan aiot vielä hakata sepposen selällään olevaa ovea – ja pyytää että joku avaisi sen?

-Rabi'a al-'Adawiyya

Sielu oivaltaa ja tuo ilmi totuuden.

Me tunnemme totuuden sen nähdessämme, sanokoot epäilijät ja pilkkaajat mitä tahansa. Kun olette sanonut jotain, mitä ihmiset eivät halua kuulla, he kysyvät: "Kuinka tiedätte että se on totuus eikä oma erehdyksenne?"

Totuuden nähdessämme voimme erottaa sen pelkästä luulosta samoin kuin valveilla ollessamme tiedämme valvovamme... Sielun totuudenilmoitus on näet luonnon ylin tapahtuma, sillä se ei anna tällöin jotain itsestään vaan antaa itsensä, virtaa ihmiseen... Se merkitsee yksilöllisen puron pakovettä ennen kuin elämän meren nousuvesi hyökynä siihen virtaa.

Ralph Waldo Emerson
Esseitä, suomentanut J.A. Hollo

ELÄMÄNVIISAUTTA

Antaa periksi on pysyä kokonaisena
Taipua on pysyä suorana
Tyhjentyä on tulla täydeksi
Omistaa vähän on saada enemmän
Omistaa paljon on joutua ymmälleen
Siksi Viisas pitää lujasti kiinni Yhdestä
ja on mallina koko kansakunnalle.
Hän ei pidä itseään esillä. Siksi hän loistaa.
Hän ei ole olevinaan oikeassa.
Siksi hän on huomattava.
Hän ei kehu itseään. Siksi hän menestyy.
Hän ei ylpeile. Siksi hän kestää.
Koska hän ei kilpaile, ei kukaan maailmassa
voi kilpailla hänen kanssaan.
Vanha sanonta "antaa periksi on pysyä
kokonaisena" ei ole tyhjää puhetta.
Totisesti, kokonaisena voi pysyä vain
palaamalla takaisin.

-Laotse

Eri uskontojen sanomaa

Eri uskonnot kertovat samaa perussanomaa. Siksi on viisasta kunnioittaa ja olla suvaitsevainen muitakin kuin omaan uskontokuntaamme kuuluvia ihmisiä kohtaan. Uskontojen yhdenmukaisuus ja yleismaailmallinen sanoma näkyy eri uskontojen ja niiden perustajien sanomissa.

Jeesus

Kaikki minkä haluat ihmisten tekevän teille, tehkää se heille.

Konfuzius

Mitä et toivo itsellesi tehtävän, älä tee sitä myöskään muille.

Hindulaisuus

Älä tee muille mitään sellaista, että jos sitä tehdään sinulle, sinä tuntisit tuskaa.

Islam

Kohtele kaikkia ihmisiä siten, miten toivot heidän kohtelevan sinua, ja vältä tekemästä muille sitä, mitä et halua itsellesi tehtävän.

Jainalaisuus

Ihmisen tulisi vaelluksellaan tehdä muille sellaista, mitä hän itse toivoo itselleen tehtävän.

Sikhiläisyys

Ole muita kohtaan sellainen kuin toivot muiden olevan sinua kohtaan.

Zoroaster

Älä tee sitä kaikkea muille, mikä ei ole itsellesikään hyväksi.

Buddha:

Älä tee muille sen kaltaista vahinkoa, mikä olisi vanhingollista sinulle itsellesi.

Heprealaisuus:

Älä kohtele muita siten, miten et toivo heidänkään itseäsi kohdeltavan.

Jos kuulet sisäisen äänen, joka sanoo: "sinä et osaa maallata", jatka kaikin mokomin maalaamista – ja pian se ääni vaikenee.

-Vincent Van Gogh

Etsi toisessa samoja lieventäviä seikkoja kuin löydät itsestäsi.

-Zacharias Topelius

Rohkeus on sitä, että pelkää kuollakseen ja satuloi ratsun kuitenkin.

-John Wayne

Kokemusten arvo

G. Keirle, FRC

Elämä on kokemusten virtaa. Syntymähetkettä alkaen ja kautta koko elämän opimme jatkuvasti kokemuksistamme. Opimme elämään fyysisessä ruumiissa ja opimme hallitsemaan ulkoista ympäristöämme. Mielessämme on monia onnellisia ja surullisia tapahtumia, jotka liittyvät vanhempiin, perheeseen, ystäviin ja työtovereihin. Monet näistä kokemuksista ovat haasteellisia ja kuitenkin tarpeellisia, koska ne muovaavat persoonallisuuttamme ja opettavat mahdollisesti meitä ymmärtämään oman maailmamme korkeimpia tavoitteita. Opimme nimenomaan kokemuksen kautta ja kaikki mitä elämässämme teemme, vaikuttaa meihin ja siihen, miten edistymme elämämme henkisellä tiellä.

Pohdi seuraavaa hetken ajan. Oletetaan, että syntymättömänä sieluna tarkastelemme koko edessä olevaa elämänkaartamme, kaikkia sen mahdollisuuksia ja kaikkia toteutumattomia tavoitteita, kaikkia asioita, joita olisimme voineet tehdä, jos vain olisimme yrittäneet ja kaikkia niitä asioita, joita emme voineet saavuttaa tulevassa elämässä, yritimmepä miten paljon tahansa. Olettakamme, että meillä olisi valta valita mitä tahansa kokemuksia tästä kokemusten lähteestä olettaen, että nämä mahdollisuudet olisivat jollakin tavalla suhteessa niihin opetuksiin, joita tarvitsemme edistyäksemme sisäisellä tiellämme. Tästä ennen syntymää tapahtuvasta tarkastelusta arvioituna meillä olisi edessämme hyvin laaja, suurimman osan

elämäämme kattava näköala. Voimme asettaa päämäärämme ilman materiaalistien rajoitusten painetta. Valintamme voi kuitenkin olla vaikeaa, koska meidän tulisi valita ne kokemukset, jotka auttavat meitä oppimaan. Nämä elämän oppitunnit voivat olla tuskallisia ja vaikeita kestää, muttei koskaan mahdottomia. Sillä mitä enemmän koemme, sitä enemmän opimme ja sitä nopeampaa on etenemisemme kohti äärimmäistä ymmärrystä.

Voimme tarkastella tilannetta vertaamalla kahden erilaista elämäntapaa. Otetaan kaksi ihmistä. Ensimmäinen elää elämäänsä tehden jatkuvasti samaa yksitoikkoista työtä koettamatta koskaan rikastaa elämäänsä etsimällä muita mielenkiinnon kohteita. Hänelle on kehittynyt vääränlainen turvallisuuden tunne, koska hän pysyttää kokeiltujen ja turvallisten

jokapäiväisten rajojensa sisällä, mikä taannuttaa hänen persoonallisen elämänsä kehitystä. Toinen ihminen uskaltaa enemmän ja pyrkii laajentamaan näköalaansa, saavuttamaan uutta ymmärrystä, näkemään uusia asioita. Hänen elämäntyyliinsä heijastaa kyselevää etsintää, mikä tuo hänelle monenmoista kokemusta, joista hänen oppii. On todennäköistä, että ensiksi mainittu ihminen kokee niukasti todellista elämäniloa, hän hyväksyy olemassaolonsa sellaisenaan ikään kuin pakkona, kun vuorostaan tuo toinen luottaa omiin kykyihinsä ja tietää mitä hänen on tehtävä.

Tarpeetonta sanoa, että kuvatut henkilöt edustavat kahta äärimmäisyyttä. En tarkoita tietenkään, että meidän tulee hylätä kaikki mitä meillä on nyt, jättää koti ja kotimaa ja vaeltaa johonkin muuhun maailman

kolikkaan vain kokemusten etsimisen takia. Ei meidän tarvitse vaeltaa paikasta toiseen ja asiasta toiseen vain siksi, että emme tyydy itsellemme asettamiin tavoitteisiin. Meidän tulee olla sitkeitä ja ottaa suurin mahdollinen oppi kaikista kokemuksista ja välttää tekemästä asioita puolittien.

Uusia näköaloja

Käytännön tasolla tämä tarkoittaa pyrkimystä "säilyttää" syntymää edeltävä näkökulma ja jatkuvaa uusi- en teiden etsimistä, joiden avulla voimme laajentaa horisonttiamme ja rikastaa kokemuksemme. Jos esimerkiksi olet nuori, ehkä ylioppilas ja haluat opiskella vaikkapa lakia tai lääketiedettä, sinun kannattaa katsella, mitä saavuttaisit luovilla aloilla, esimerkiksi maalauksessa, kirjoittaen, veistossa jne. Matkusta niin usein ja pitkälle kuin voit,

yritä ymmärtää elämää, tavata ihmisiä ja kuulla heidän kokemuksistaan. Työskentele lomillasi mitä erilaisimmissa ympäristöissä ja olosuhteissa ja opi niistä. Avainsanana tässä on kokemus, kokemus ja vielä kerran kokemus. Pyri välttämään epäaitoja ystävyyssuhteita, sillä ne tuovat vain vähän sisäistä rikkautta, varjele aitoja. Työelämässä mukana olevat ja he, joilla on vastuuta kodista ja perheestä, voivat myös hyötyä tuoreista kokemuksesta. Näin voi aueta uusia, ennen näkemättömiä kokemuksia. Jos olet eläkkeellä, sinulla on täydet mahdollisuudet oppia jotain aivan uutta, ei ole myöhäistä opiskella musiikkia, oppia kieliä tai vaikkapa maalausta.

Teetpä mitä tahansa, ole varma, että sydämesi on mukana tekemisessäsi ja haluat edetä siinä niin pitkälle kuin voit. Pyri teke-

mään parhaasi. Voit kokea miten virkistävää uusien asioiden kokeminen on ja kuinka tämä vapaaehtoinen tuntuu arvokkaalta.

Tässä lyhyessä artikkelissa olemme keskittyneet taiteellisiin harrastuksiin esitettäessä vaihtoehtoisia oppimiskokemuksia pelkästään siksi, että luovuus kuuluu tälle vuosituhannelle. Monia muita suuntia on

valittavana. Usein taiteen alan ihmiset tarvitsevat vaikkapa rutiiniluontoisen konttorityön kokemusta. Kaiken kaikkiaan mikä tahansa, mikä rajoittaa näköalojamme johonkin suuntaan, on kehityksemme jarru, sillä tällöin jää paljon oppimatta. Olemme syntyneet oppimaan ja velvollisuutemme on oppia.

Sen minkä pystyy uneksimaan, sen pystyy myös toteuttamaan.

-Walt Disney

Silloin tällöin on hyvä pitää pieni paussi onnellisuuteen pyrkimisessä – ja vain olla onnellinen.

-Guillaume Apollinaire

Huomaa, että jos sinulla on aikaa nurista ja valittaa jostakin, sinulla on myös aikaa tehdä jotain asialle.

-Anthony D'Angelo

Elämä ei ole odottamista, toivomista ja haaveilemista, se on tekemistä, olemista ja joksikin tulemista. Se on sitä mitä aiot tehdä sen jälkeen kun olet lukenut tämän.

-Mike Dooley

Mystikon Elämänohjeet

RUUSURISTILAISEN ELÄMÄNOHJEET

Ohjeet on yhdistetty vanhoista ja uudemmissa RC- käsikirjoituksista. Ne on tarkoitettu jäsenille, jotka omassa jokapäiväisessä elämässään tahtovat noudattaa ruusuristiläisiä ihanteita. Ohjeita voi soveltaa, vaikka elää nykyaikaista länsimaista elämää. Ohjeet on Rosenkors Handbokista.

13. Älä ota palveluksistasi mitään maksua, ellet tiedä voitasi jakaa sitä edelleen jonkun toisen kanssa ja siten poistaa hänen puutteensa.

14. Muista, että Ruusuristin Veljeskunnan välityksellä voit avustaa avun tarpeessa olevia nimettömänä.

15. Niin kuin annat, niin tulet myös saamaan. Kun autat tai tuet muita ilman ajatustakaan palkasta, tulet pyytäessäsi saamaan apua Kosmisesta.

16. Pyri joka päivä mainitsemaan jollekulle jossain muodossa Ruusuristin Veljeskunnasta ja sen työstä. Ole itse esimerkkinä puheissasi ja teoissasi.

17. Kunnioita lähimmäisiäsi, isääsi ja äitiäsi. Suhdattaudu myötätuntoisesti ja ymmärtäväisesti heikkoihin tukien vaikeuksissa olevia. Joukossamme korkeimmassa asemassa oleva on suurin palvelija. Siten loosin Mestari ja Imperaattori ovat jäsenten ensimmäisiä palvelijoita.

18. Huolehdi nyt ennen pois siirtymistäsi niistä, jotka ovat sinusta riippuvaisia. Ellei sinulla sellaisia ole, harkitse, voitaisiinko mahdolliset varasi käyttää ruusuristiläisten periaatteiden mukaisesti.

19. Anna jokaiselle hädässä olevalle apuasi. Ellet voi auttaa, hanki apua. Vetäydy pois tilanteesta mahdollisimman vähin äänin.